

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrorvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Rubricis Proprij Missarum de Sanctis. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

cio, ut videre est in Homilijs sanctorum Leonis I. & Gregorij Magni.

31 Ieiunium quoque cum statione coniungebatur, ex *Tertulliano semel & iterum contra Pſychicos*, & in *lib. 2. ad Vxorem*, quod & nos retinemus in plerisque Stationibus, hoc est in Quadragesima, & Quatuor Temporibus.

32 Processionis item mentio est apud *Tertull.* loco cit. ad *Vxorem*. & à viciniore Ecclesia, vel non admodum remota, ibat Papa cum Clero ad Ecclesiam stationalem. Atque hinc fortasse *Belethius cap. 6. & cum eo Dur.* definire Stationem, hoc est Processionem; sed erat terminus Processionis.

33 Significat Sixtus V. in prædictis verbis, diuersa fuisse loca stationalia, & hodie sunt quinque supra quadraginta, licet stationales dies Quadragesimales sint 54. & alij per annum 31. omnes 85. quia ad eundem locum sæpius itur; non tamen scire possumus, quæ antiquiora, quæ sint posteriora. Ea verò omnia ordinavit S. Gregorius, ut apertè scribit *Io. Diaconus in*

eius Vita lib. 2. c. 6. idemque concessit Indulgentias stationarias, quod hisce iisdem verbis refert *Bonifacius VIII. in Bulla 13. Aprilis anno 3. Pontificatus*, in qua confirmat Indulgentias à Prædecessoribus concessas, & præterea concedit & ipse contritis & confectis visitantibus Ecclesias stationales annum unum, & dies 40. de vera Indulgentia: sed immensa in vnaquaque conijciuntur esse Indulgentiæ.

34 Post obitum S. Gregorij nonnullæ stationales Ecclesiæ fuerunt mutatae, quæ de re lege *Pompeium Vgonium loco citat.* Illud ego obseruo, de titulis Ecclesiarum stationalium Urbis fieri Officium seu commemorationem in Breuiario Romano, exceptis S. Omphrio, S. Balbina, & S. Quirico: & in illius quidem Ecclesia fuisse Stationem credimus tempore S. Gregorij; in huius autem instituta fuit seu translata aliunde à Sixto IV. lege *Vgonium supra.*

Et hæc de Stationibus quæ habentur in Romano Missali, ne quid illius præmittamus in hisce Commentarijs.

De Rubricis Proprij Missarum de Sanctis. XIII.

1 **A** Vigilia sancti Andreae sumunt exordium, quæ est Adaentus Domini proxima, à quo fit initium, ut diximus, Proprij de tempore.

2 Illud autè est certum, tria de Sanctis fieri solita, Vigiliæ, Festa, & Octauas. Vigiliæ à Pastoribus cœperunt, qui vigiliis nascente Christo custodierunt. Et tota nocte ante quædam Festa vigilabatur à populis nostris; sed ob scandala noctu contingentia, ieiunio & Vigiliatum nomine retentis, Vigiliæ fuerunt interdictæ, ait *Honor. in Gemma lib. 3. cap. 6.*

3 A S. Ambrosio vulgo dicuntur

interdictæ, sed *Baron. in Notis Martyrology ad 5. diem Ianuarij*, probat fuisse potius auctas Vigilias tempore S. Ambrosij; neque tunc scandala fuisse, de quibus cum opinione vulgi loquitur *Honorius*; neque vniquam fuisse verum, S. Ambrosium interdixisse Vigiliarum usum.

4 Indictæ verò sunt Vigiliæ Sanctorum, tum ut Festum præueniendo sit solemnius, ex *Radul. Prop. 19.* tum, ut temporali eorum angustia compatiamur, & per pridianam purificationem dignius celebremus sequentis Festi lætiam, *Aloum. de Parasceue.*

5 Festa

5 Festa Sanctorum Natalitia dicuntur à Tertul. lib. 6. de Coron. milit. quia cælo hinc emigrantes nascuntur, Alcuin. de Diuin. Offic. Festa, quia ius in eis factur, hoc est dicitur, Raban. lib. 2. c. 46. Festiuitates, quasi facti diuinitates, quia annuatim illis diebus ius diuinitatis persoluitur, Honor. in Gemma lib. 3. cap. 7. Celebritates, quasi Cælibum, id est castrorum ritus; quia in illis ritus caelestium tamquam à castris agitur, idem ibidem. Solemnitates, quia fieri solent in anno, Beletb. cap. 3.

6 Porrò ex Apostolica traditione manant, ex Baron. anno 58. nu. 93. qui citat Clem. lib. 8. Constit. c. 39. & probat, primum Festam S. Stephano dicatum fuisse: neque Martyrum solum, sed etiam Pastorum & Doctorum Festa celebrata docet, ex Gregorio Nysseno Orat. in Laudem Basilij, & ex Nazianz. Orat. in Laudem Athan. Festa tamen Confessorum in Concilio Magantiaco statuta sunt, ait Bellarm. lib. 2. de Missa cap. 20. anno 813. ad excitandam, inquit August. lib. 20. contra Faustum cap. 21. imitationem Sanctorum, vel ut meritis eorum consociemur, & orationibus adiuuemur. alias adfert causas Io. Dam. lib. 4. cap. 7. quæ in eisdem ferè recidunt.

7 De Festis autem Sanctorum illud posset hoc loco quæri, quando in Missali habuere locum singula Festa, & apud quos, seu à quibus paulatim ad generalem consuetudinem transferre; sed hac de re fusiùs & commodiùs in

Commentarijs ad Rubricas Breuiarij Romani, vbi etiam de Auctoribus Officiorum cuiusque Missæ agemus.

8 Octauæ Sanctorum fiunt ad proganda eorundem Festa, vt celebriora sint, tum ad compensanda ea quæ in Festis negliguntur, vt ait Radulph. Propos. 19. & quorundam fiunt, vt Octauarum mysteria pateant, non autem omnium Festorum, ne vilescant, Durand. lib. 7. cap. 1.

9 Mysteria verò sunt, nimirum, quia per Octauas Sanctorum consummatio doctrine, ex S. Hilario in Psal. 118. solida eorum virtutis forma; ex Clem. Alex. Strom. 6. æterna animarum & corporum glorificatio, ex Amb. Enarrat. 2. ad Horontianum, & August. lib. 2. Serm. in monte cap. 3. significantur. quæ fusiùs explicauimus in Prefatione nostra ad Octauarium Romanum, editum & approbatum à sacra Rituum Congreg. die 19. Feb. 1622. à Moyse, Salomone, Apostolis, & eorum successoribus eas deduximus. Ritum etiam ibidem significauimus, qui partim à Moyse est, vt dies Octaua æquæ ac prima colenda sit, Len. 23. partim ex consuetudine antiqua Ecclesiæ, quæ intermedios dies celebrat, ac si essent temporis Paschalis, id est cum lætitia, ait Radulph. loco citato.

10 Duo supersunt. Alterum ad Benedictionem candelarum spectat, & Processionem in Festo Purificationis B. Virginis. Alterum, quado plures Missæ in diebus Sanctorum Festis sunt cantanda.

De Benedictione candelarum, & Processione in Festo Purificationis B. Virginis. XIV.

1 Purificatio beate Virginis dicta est Festum Simeonis, & Annæ, Præsentationis, Occursus, à Græcis, Hy-

pante, seu Hypapante, hoc est, Obuiatio, Occursus; & cæpta est coli Constantinopoli sub Iustiniano Impera-